

Decantadors de balances

Homes clau. Sense les aturades providencials d'Òscar Fornés i sense el gol magistral del pitxitxi, Carlos Martínez, l'Olot difícilment hauria posat fi a la mala dinàmica de resultats en la lliga

Óscar Fornés, el porter de l'Olot Foto: LLU SERRAT.

Sense desestimar el treball col·lectiu que s'ha de desplegar per poder vèncer el líder, la victòria de l'Olot contra l'Atlètic Balears es va assolir gràcies a dos noms propis: el porter Òscar Fornés i el davanter Carlos Martínez. El conjunt garrotxí va trencar la mala ratxa de dotze partits sense conèixer la victòria –no guanyaven des del 27 d'octubre, feia 91 dies– gràcies, sobretot, a l'aportació dels dos protagonistes del partit. Òscar Fornés va mantenir la porteria a zero i va permetre al seu equip arribar al tram final del matx amb les possibilitats de victòria intactes. El porter de Benicarló va aturar dues accions d'un contra un al davanter centre del conjunt mallorquí, Florin. Dues jugades idèntiques que haurien pogut canviar el desenllaç de l'enfrontament: “Si he ajudat? Per a això estan els porters. De tota manera, em quedo amb el treball de l'equip i tota la il·lusió que hem tingut. En aquests moments, penses a ocupar i empetitir els espais. Ha sortit bé i estic content per això”, analitzava un dels protagonistes després del matx. Mantenir la porteria a zero és una de les claus per obtenir victòries a segona B, i és que els petits detalls, moltes vegades en forma de qualitat individual d'alguns jugadors, permeten a molts equips sumar els tres punts: “No ens hem tret un pes de sobre; ens n'hem tret dos i tres. Se'ns havia oblidat guanyar i l'equip s'ho mereixia”, afegia el

porter.

Carlos, l'executor Si bé Òscar Fornés es va convertir en la peça clau per mantenir les possibilitats de triomf, el pitxitxi de l'Olot, amb deu dianes, Carlos Martínez, es va convertir en el braç executor. La qualitat tècnica de l'atacant barceloní es va fer evident en la jugada del gol de la victòria, en el minut 88. Controlar un canvi de joc de Rojas, des d'uns 60 metres, amb el pit, encarar porteria i marcar sense angle, a la sortida de Guinard, està a l'abast de pocs jugadors: “Amb la mirada ens hem entès amb Rojas, he controlat i he xutat amb el cor al pal curt. És un premi a la insistència, ja que hem estat superiors”, explicava Carlos, que, en consonància amb Fornés, afegia: “Potser sí que ens hem tret un pes de sobre, però hem demostrat que som un equip fort mentalment. Veníem d'una ratxa negativa de resultats i gràcies a aquest partit afrontarem el tram que queda de lliga amb molta més positivitat i alegria”, sentenciava l'ariet, que ha marcat tres gols en els primers quatre partits de l'any 2014.

Ja se sap que el futbol és un esport col·lectiu, però hi ha noms propis que destaquen respecte a la resta.

Publicat a:

-El 9 Esportiu. Comarques Gironines 28-01-2014 Pàgina 18

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/712179-decantadors-de-balances.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss